

1. Leven met een lager budget – waarom zou ik?

Het begin

Ergens tussen Kerst en Nieuwjaar zat ik op de bank en ineens zei ik tegen Peter: ‘Wij geven echt veel te veel uit, we zouden het echt met minder moeten gaan doen. Volgens mij kunnen wij ook wel rondkomen van 50 euro per week.’ Hij reageerde zoals wel vaker nonchalant op mijn impulsieve ideeën: ‘Joh, doe wat je niet laten kunt.’ Ik stelde voor per 1 januari te beginnen. ‘Hmm ... best hoor’, was zijn reactie. En daarmee was onze uitdaging voor het nieuwe jaar gestart.

Op 2 januari stapten we in de auto om traditiegetrouw een rondje familie te doen om elkaar een goed nieuwjaar te wensen. Halverwege de rit stopte Peter bij een benzinstation. ‘Wat ga je doen?’ vroeg ik hem. ‘Even een bakkie koffie halen.’ ‘Ben je mal, dat kost 2 euro! Dan heb ik nog maar 48 euro over van mijn weekbudget ... Over drie kwartier zijn we er en kun je koffie drinken zo veel als je maar wilt.’ Na wat gediscussieer reed hij weer van de parkeerplaats af, baalde waarschijnlijk innerlijk dat hij had ingestemd met dit malle idee en reden we eerst zwijgend verder. Tsja, ook bij ons gaat het niet altijd vanzelf ... Het leuke was wel:

.....

Veel dingen zijn gratis te leren. Wanneer je op internet zoekt op 'gratis cursus' vind je een scala aan mogelijkheden. Ook via bepaalde bouwmarkten, verenigingen of via de gemeente is het mogelijk om gratis een krantenbak te timmeren, te bloemschikken of een voorlichtingsavond te bezoeken over hoe je je financiën op orde krijgt. Ook kun je iets ruilen. Bijvoorbeeld jij leert je buurman knopen aanzetten en hij leert jou schroeven. Gratis een win-winsituatie!

.....

dit is de eerste en enige discussie geweest over ons budget. Daarna zijn we er samen voor gegaan, maakte hij creatieve maaltijden met restjes, gaf complimenten over de manier waarop ik het idee vormgaf, hielp bij interviews en lezingen en alles bij elkaar hebben we het jaar 2017 genoten! We leefden met minder uitgaven dan ooit, hebben samen een grotere schuur gebouwd en konden dat betalen zonder te sparen, gewoon door minder uit te geven. Ik vond het geweldig te leren zagen met een cirkelzaag, spijkers te schieten met een spijkerpistool, schilderen, betonstorten en nog veel meer. Ik kan iedereen zo'n 'levenmetminder jaar' aanraden. Het maakt je dankbaar voor veel dingen in je leven die je voorheen vanzelfsprekend vond, het helpt je minder weg te gooien, kritischer in te kopen, te genieten van kleine dingen en je leert dingen waarvan je nooit had gedacht dat je ze ooit zou kunnen.

De Uitdaging

Al bij het bedenken van de uitdaging zei ik dat de boodschappen gekocht moesten worden van 50 euro per week. Gedurende de dagen daarna verzoon ik er van alles bij. Verzorgingsartikelen en wasmiddel, kinderkleding, babyspullen, cadeautjes, haren knippen en autowassen. Ik kwam tot deze lijst, omdat dit eigenlijk een beetje onze ‘variabele vaste kosten’ waren. Onder variabele kosten versta ik dingen die je nodig hebt of af en toe nodig hebt en waarbij je niet inzichtelijk hebt hoeveel je eraan besteedt. Het was ook een stimulans om meer tweedehands te kopen of te ruilen, cadeautjes zelf te maken met spullen die nog in huis waren, haren zelf te leren knippen en op te maken van wat ik in voorraad had (verzorgingsartikelen en wasmiddel). Dat ruimt meteen lekker op ...

Aan de slag

We hebben in 2017 veel zelf gedaan. Lang niet alles kost veel tijd, zoals sommige mensen denken. Een snelle maaltijd (bijvoorbeeld met krieltjes uit de koeling, diepvriesgroenten en een gebakken ei voor iedereen) is sneller klaar dan een bestelling bij de snackbar of pizzeria. Een persoonlijk cadeautje maken kan heel snel (een pot vol lichtjes is sneller dan het kopen van een bosje bloemen), maar kan ook lang duren (een kinderschortje naaien kost bijvoorbeeld meer tijd dan even naar de speelgoedwinkel rijden). Door dit een beetje af te wisselen heb ik niet de indruk gehad dat ik er

drukker mee was dan voorheen. Ik heb schijnbaar mijn tijd anders ingedeeld.

Voorheen gooiden we al niet veel eten weg, maar we zijn wel nog kritischer geworden. Twee aardappels over? Die gaan niet meer in de prullenbak of naar de vogels, maar worden in een bakje gedaan. Broodkruimels die achterblijven in de broodzak? Die gaan in de vriezer voor wentelteefjestaart (zie bladzijde 118 voor het recept). Ook kleine restjes proberen we zo veel mogelijk op te maken. Opmaken is niet alleen beter voor het milieu, maar ook beter voor je portemonnee. Van je weekbudget van 50 euro wil je niet ineens 1,50 euro weggooien. Dat kun je dan mooi de volgende dag als bijgerecht inzetten of invriezen, zodat je één klikjesdag kunt samenstellen. Je kunt zelfs bewust voor twee dagen

Opmaken is niet alleen beter voor het milieu, maar ook beter voor je portemonnee.

tegelijk koken en één deel invriezen. Lasagne kan bijvoorbeeld prima in een ovenschaal in de vriezer en rechtstreeks vanuit de vriezer (bevroren!) de oven in. Zo heb je een heel makkelijke maaltijd die je op een drukke dag kunt inzetten. Je hoeft niets meer te ontdooien (dat bespaart energiekos-

ten), alleen de schaal in de oven zetten. Dit soort inzichten ben ik gewoon tegengekomen op internet. Niet dat ik actief ben gaan zoeken naar bespaartips, maar als je zelf bezig bent met dit onderwerp, krijgen dit soort tips op sociale media, blogs etc. ineens een andere dimensie en blijken ze heel gemakkelijk toepasbaar.

Onbewust werd mijn motto ‘ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan’. Ik was me er niet van bewust dat we zo leefden, tot iemand tegen me zei: ‘Je had wel

*‘Ik heb het nog nooit gedaan,
dus ik denk dat ik het wel kan.’*

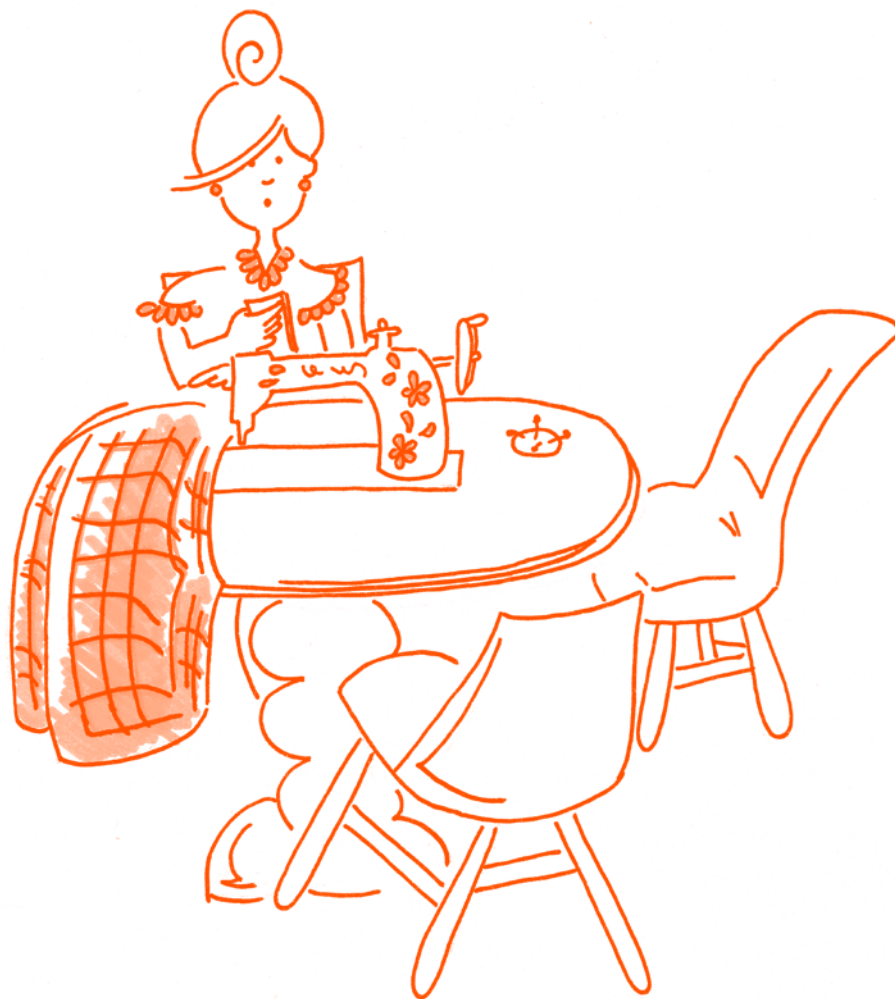
Pippi Langkous kunnen heten.’ Dat had ik eerder gehoord, want met mijn sproeten en kastanjebruine vlechten hoorde ik dat als kind vrijwel wekelijks ... Maar nu bleek het dus te gaan om mijn manier van doen. Gewoon proberen, ook als je het nog niet eerder hebt gedaan. Je merkt vanzelf of het wel of niet lukt of dat je nog wat extra lessen nodig hebt ... Een voorbeeld hiervan is naaien. Ik kreeg op mijn verjaardag na ons trouwen een naaimachine van mijn ouders cadeau. Zonder dat ik hierom had gevraagd werd het gegeven met de opmerking: ‘Zo, vanaf nu kun je je eigen verstelwerk doen ...’ Voor die tijd ging ik met klusjes altijd naar mijn moeder. Alleen knopen aanzetten deed ik zelf (of ik liet het

Tip!

Gebruik oude kleding (van jezelf of van familie) of andere oude stoffen (lakens, gordijnen, dekbedhoezen, enz.) om te oefenen. Zo hoef je je niet schuldig te voelen als er iets mislukt, want het heeft geen geld gekost.

Start met makkelijke projecten (zie hoofdstuk 6) om de kans op succes te vergroten. Verlies niet de moed als het niet in één keer lukt en onthoud: ‘Alle begin is moeilijk’.

18 • 1. Leven met een lager budget - waarom zou ik?

Peter doen ...). Ik kon he-le-maal niets! Ik was blij verrast en iedereen bleek op de hoogte, want ik kreeg van anderen een stofschaar, spelden, meetlint, enz, enz. Kortom: ik kon meteen aan de slag. Er zaten twee gratis lessen bij over hoe ik kon omgaan met mijn machine, waar ik gretig gebruik van maakte. Ik prutste zelf wat aan, liet diverse projecten mislukken, maar er lukte ook regelmatig wat. Gaandeweg naaide ik meer, zocht ik patroontjes op, verzon nieuwe dingen en deed het op mijn eigen manier. Nee, ik geef eerlijk toe, ik ben geen volleerd naaister, zeker niet. Toch kan ik me goed redden en krijg ik geregeld complimenten over de cadeautjes die ik maak. Ik heb ook weleens gefoeterd, geloof me ... Ook bij mij mislukt er zelfs nu nog geregeld wat. Mijn ervaring is echter dat je goed moet lezen (als je een patroon volgt), desnoods tien keer, het daarna moet proberen, eventueel een filmpje moet kijken over hoe het moet en je fouten kunt gebruiken als leerstof om het de volgende keer beter aan te pakken. Ik heb zeker tien of vijftien keer een beschrijving gelezen over hoe ik een halsbies bij een jurkje moest aanzetten. Ik vond het maar wat spannend, maar zei tegen mezelf: 'De stof is gratis, het patroon geleend, wat heb je te verliezen?' Ik begon op mijn eigen manier met behulp van het patroon het eraan te zetten. En? Het zat er keurig in! Niet gebobbeld, best recht gestikt voor een eerste keer, jurk paste mooi, hals lubberde niet uit en ik zei tegen Peter: 'Yes! Het is me gewoon helemaal zelf gelukt!' Bij de moeilijke dingen bel ik mijn persoonlijke gratis telefonische

Tip!

Zelf niet zo handig of durf je er niet aan te beginnen? Vraag iemand in je omgeving je te helpen of ga met je kapotte apparatuur naar een Repaircafé in de buurt (vaak 1 of 2x per maand in een buurthuis of zo). Deze vrijwillig(st)ers repareren voor niets (of tegen onkostenvergoeding van het onderdeel) je apparatuur indien mogelijk. Of ze adviseren wat je ermee kunt doen wanneer het niet door hen te repareren is.

helpdesk, bijgenaamd ‘mamo’, oftewel mijn moeder. Zij is wel volleerd naaister en heeft soms (lees: altijd) handige en waardevolle tips. Ze heeft vaak haar tips moeten inslikken als ik weer eens zei: ‘Kijk ik heb een jurkje gemaakt. Niet aan de binnenkant kijken!’ Sorry mam ☺ Iemand zei me: ‘Mijn moeder kan niet naaien, dus ik kan het ook niet.’ Dat vind ik flauwekul. Je leert echt veel van je moeder in je leven, maar veel dingen zijn gewoon te leren. Mijn moeder heeft nog nooit een spijkerpistool vastgehouden of een stopcontact aangesloten, maar ik wel. Gewoon, omdat ik het wel kan. Er is weinig zelfvertrouwen voor nodig om iets te leren. Wel een blikje lef ... Stimulans van je omgeving is ook leuk om erbij te hebben, maar laat je vooral niet ontmoedigen. Pak gewoon iets op, laat het desnoods eerst eens mislukken, leer van je fouten, neem zo nodig les en geef niet op!

Veel geleerd!

Iets wat stuk is, vervang je. Naar de winkel en nieuw kopen, zo simpel was het. Je leest het goed: ‘Zo simpel *was* het.’ Mijn mixer ging stuk en ondanks het feit dat de aanschaf van huishoudelijke apparatuur niet in het budget hoefde te passen, bedacht ik me twee keer ... Het begon met domme pech: ik heb zo’n mixer met kom. Ideaal om lekker te laten draaien en ondertussen de bakvorm in te vetten. Het stuift altijd aardig, dus ik leg er in het begin altijd even een theedoek overheen. Gaat al jaren goed, maar precies in het jaar dat ik wil besparen, hoor ik op een dag ‘kkkrtrttt’ en het was

klaar. De theedoek was ertussen gedraaid. De schade bleef beperkt, want met het opendraaien bleek er slechts één tandwiel stuk. Kosten van een nieuwe vergelijkbare mixer: 60 euro. Een nieuw tandwiel bleek rond de 10-15 euro te kosten. Dat vond ik veel geld. Even een oproep op Facebook en een paar dagen later had ik gratis nieuwe

tandwielen. Door Peter erin gemaakt en mijn mixer gerepareerd voor 0 euro. Ook de bank ging stuk. Niet te geloven, het leek wel allemaal tegelijk te komen. Ophalen van de bank en repareren kostte enkele honderden euro's. 'Daar eten we met elkaar anderhalf tot twee maanden van ...' Op een zaterdagmiddag besloten we dat het eerst

maar eens tijd was voor inspectie: bank op de kop, nietjes eruit, stof eraf en kijken wat er aan de hand is. De klemmen waarmee de veren vastzaten, bleken stuk. Voor de liefhebber: bij ons ging het om ‘nozaklemmen’. In de volksmond wordt over zo’n bank gezegd: doorgezakt. Op drie plaatsen was er één kunststof klem stuk en op internet kostten die klemmen 50 cent per stuk exclusief verzendkosten. Ik stelde voor om bij de betreffende bank alles meteen te vervangen, omdat de kans groot was dat de andere klemmen spoedig zouden volgen. In de buurt vroeg Peter bij een meubelmaker of hij de klemmen had. Ja hoor, hij had die klemmen van metaal in plaats van kunststof. Voor slechts 18 euro wisselde een zakje met 36 klemmen van eigenaar. Het kostte ons een hele middag om de bank te repareren. Alle klemmen eraf, veren spannen (zwaar werk, makkelijker met z’n tweeën!), klemmen vastschroeven en het doek er weer overheen. De oude nietjes hadden we zo voorzichtig mogelijk eruit gehaald, een enkele was stuk gegaan, de rest was nog goed. De gebogen nietjes bogen we netjes recht en de bank kon weer gebruikt worden.

Het helpt echt om gebruik te maken van de Piraminder (zie hoofdstuk 2 stap 4). Het maakt je niet alleen bewuster, maar het is ook een stuk beter voor het milieu. Er wordt veel te veel weggegooid, waardoor voor nieuwe producten steeds nieuwe grondstoffen nodig zijn. Ik zie dat echt als een welvaartsprobleem. Ieder seizoen een andere tint in je woonkamer, ieder jaar nieuwe dekbedhoezen en om de

vijf jaar een nieuwe kleur fiets, omdat je uitgekeken bent op de oude. Mogelijk dat vrouwen hier over het algemeen gevoeliger voor zijn dan mannen. Als ik bijvoorbeeld kijk naar het aanbod dameskleding in de kringloopwinkel dan is dat veel en veel groter dan het aanbod herenkleding. Natuurlijk zijn er genoeg uitzonderingen te noemen, maar ook de klacht ‘mijn kind zijn/haar kledingkast puilt uit’ of ‘hij/zij heeft belachelijk veel schoenen’ ligt vaak niet alleen aan het kind (afhankelijk van de leeftijd), maar ook aan de ouders die dit kopen. Nu wij vaker kiezen voor ruilen,

omdat we dat duurzamer vinden, neem ik weleens een maat groter mee of een setje extra als ‘buitenspeelschoenen’. Op school dragen ze alleen ‘buitenschoenen’, dus voor binnen hebben ze ‘binnenschoenen’ nodig: voor de zomer bijvoorbeeld crocs en pantoffels voor de winter. Tel daarbij op een paar gym schoenen, een paar winterlaarzen, een paar regenlaarzen, een paar hogere schoenen voor de winter en een paar lagere schoenen voor de zomer, eventueel een paar klompen of juist nette schoenen en voor je het weet, heb je met drie kinderen en twee volwassenen je entree vol staan. Ik

geef geen maximum aantallen, het helpt soms alleen om je ervan bewust te zijn wat een impact het heeft op het milieu om klakkeloos alles te kopen in een iets ander kleurtje, omdat je dat nu eenmaal mooier vindt. Voor de zomer heb ik één paar stevige slippers en één paar zomerschoenen die ik ook voor netjes draag. Misschien voor anderen te simpel, ik vind het heerlijk!

Ik leerde nog meer dingen, bijvoorbeeld haren knippen. In het verleden kocht ik in een opwelling (fout, ik weet het ...) een kappersschaar bij een pop-upstore voor maar 5 euro. Hij belandde in de kast. Eén keer had ik een heldhaftige poging gedaan om Peters haren te knippen, maar na een paar sprietjes kreeg ik het Spaans benauwd en durfde niet verder ... Daarna ging hij weer naar de kapster en liet ik het afweten ... Alleen, een knipbeurt kost al snel rond de 15 à 20 euro. Dat is een forse hap uit je budget, want Peter gaat iedere 6 tot 8 weken ... Hij zei: 'Joh, je hebt een kappersschaar, probeer het gewoon nog eens.' Voor m'n idee

Er zijn veel knipcursussen die je in twee avonden hebt terugverdiend door modellen mee te nemen en die te knippen. Wanneer je hier (nog) geen geld voor overhebt, kun je je voorlopig redden met filmpjes op internet. Kies een filmpje met een kapsel dat het beste aansluit bij wat je model nu heeft (bijvoorbeeld langer

van boven, korter aan de zijkanten) en kijk het filmpje eerst vooraf even rustig zelf. Daarna kun je het zelf proberen door stapsgewijs de stappen te volgen en zo goed mogelijk na te doen wat de kapster doet. Het duurt even voordat je routine krijgt, maar na een aantal keren gaat het al makkelijker dan bij de eerste keer.

‘moest’ ik wel ... Ik keek een filmpje op internet. Daar zag het er allemaal simpel uit, maar nu de praktijk ... Met toch wel een beetje kriebels in m’n buik ging ik dan toch aan de slag. Oud laken op de grond, kruk in het midden, laptop op de tafel, draadloze muis bij Peter in de hand onder het omgeknoopte tweede oude laken en een schaalje met water ernaast (bij gebrek aan een plantenspuit) ... Daar begon het filmpje ... Klakkeloos volgde ik de instructie en steeds riep ik: ‘Even pauze!’, waarna het filmpje op pauze ging en ik het even kon ‘inhalen’.

Die eerste keer duurde het maar liefst bijna anderhalf uur om een fatsoenlijk kapsel te knippen. Ik verbaasde mezelf over het resultaat. Nog nooit eerder geknipt en het zag er toonbaar uit! Toen mijn jongste broertje een dag later vroeg: ‘Hé Peter, ben je naar de kapper geweest?’ en Peter daarop zei: ‘Ja, ik heb een thuiskapster tegenwoordig’, bloosde ik maar even en beaamde iedereen dat er niets van te zien was dat ik het pas voor het eerst deed ... Dat was voor mij een flinke opsteker, want vooraf had ik gezegd: ‘Als het mislukt ga je alsnog naar de kapster, zodat zij het kan herstellen ...’

Ik leerde nog veel gekkere dingen. Bijvoorbeeld stopcontacten afmonteren. Peter doet normaliter de elektra hier in huis. Hij weet wat hij doet en is er handig mee. Natuurlijk hielp ik weleens met draden trekken of iets aangeven, maar verder zei ik altijd: ‘Ik wil alles leren, behalve elektra, want

dat vind ik eng ...’ Toch kwam het ervan. De instructie was simpel ‘rrrrrrrrrrruin is rrrrrrrrrrechts, bllllllllllauw is lllllllllllinks en de ander in het midden.’ Het knippen van koperdraad heb ik al vaker gedaan en ik ben wel iemand die precies kan werken (dat is wel handig met dat soort dingen). Ik raad je echter met klem aan: ga dit nooit zelf proberen als je er geen verstand van hebt! Ik zou het nooit hebben aangedurfd wanneer ik de kennis niet binnen een meter afstand had. Hij heeft al mijn werk gecontroleerd en gelukkig was alles goed. Een foutje met schilderen is pech gehad, maar een fout in de aansluiting van elektriciteit kan toch meer gevolgen hebben ...

De resultaten

Inzicht

Dacht ik daarvoor al goed te weten wat ik uitgaf, dat bleek danig te wensen over te laten toen ik écht alles ging noteren ... Een zelfgemaakt Exceldocument met daarin ruimte voor mijn categorieën bood gelegenheid om alles onder elkaar te zetten. Om te kijken wat ik het jaar 2016 gemiddeld uitgaf aan dingen die ik nu binnen het budget van 50 euro moest zien te bekostigen, keek ik terug in de afschriften op internetbankieren. Dat was het enige dat ik nog kon herleiden, dus contante uitgaven telde ik gemakshalve niet mee. Ik geef het eerlijk toe: ik schrok behoorlijk. Meende ik dat ik rond de 100 euro aan alles uitgaf, dat bleek in

.....

Spullen die je niet hebt, hoef je ook niet op te bergen, te verplaatsen, te vergelijken, schoon te maken, te repareren, te vervangen, uit te breiden en te onderhouden.

Gera van den Berg – *Op Orde*

.....

werkelijkheid tussen de 150 en 200 euro te zijn. Per week!

Creativiteit

Even een stapje verder denken over hoe je iets goedkoper of anders kunt aanpakken,

geeft als resultaat dat je koopbehoefte lang niet altijd meteen bevredigd hoeft te worden, maar dat uitstel daarvan geregeld kan leiden tot het afzien van een koop en het vinden van een andere oplossing.

Door bewuster om te gaan met eten zijn er

diverse recepten om de restjes op te maken een ‘blijvertje’ geworden en koken we sindsdien standaard wat extra aardappels en winterpeen, omdat we de hutspot-in-bladerdeeg (zie het recept op bladzijde 119) zo ontzettend lekker vinden. Oud brood vinden we na het proeven van een wentelteefjestaart geen straf meer, gewoon omdat het een welkome aanvulling is op een lunch of een keer als extraatje.

Minimaliseren

Minder spullen in huis was al langer ons streven, maar door dingen te willen verkopen, dingen op te maken, die we al hadden en als belangrijkste: minder te kopen, is het een stukje overzichtelijker geworden in ons huis. Bovendien leverde het ons een leuk vakantiebudget op om in dat jaar wat extra's met de kinderen te doen in de zomervakantie.

Bewustwording

Als christen was ik onvoldoende bezig met mijn impact op het milieu. Inmiddels ben ik erachter dat het ook onze verantwoordelijkheid is om zuinig te zijn op de aarde en dat je hiervoor niet activistisch of fanatiek hoeft te zijn. Een gewoon jong gezin met kinderen, zonder extreme idealen, kan ook een bijdrage leveren aan een beter milieu. Dat hebben we laten zien. Zijn we perfect? Bij lange na niet! Het hele leven bestaat uit keuzes en ik heb geleerd er nuchter in te staan. De ene keer kies ik voor lokaal en onbespoten, maar duurder, terwijl ik de volgende keer voor goedkoop in plastic kies, omdat het anders (bijna over de datum) weggegooid wordt door de supermarkt. Niet alles is goed of fout. We doen wat we kunnen en alle beetjes helpen.

Kennis

Voor m'n blog zoek ik geregeld achtergrondinformatie over een onderwerp. Gewoon om

We doen wat we kunnen en alle beetjes helpen.

Jezelf verdiepen in een financieel onderwerp verbreedt niet alleen je kennis, maar bespaart vaak ook geld!

meer kennis te krijgen. Ook buiten dat heb ik me verdiept in onze hypotheek, toeslagen, belastingaangifte en meer van dat soort financiële zaken. De meeste mensen die je aan de telefoon krijgt als je belt met wat vragen, staan je vriendelijk en geduldig te woord. Het heeft zin om jaarlijks even te kijken naar de nieuwe regels rondom belasting, toeslagen en hypotheek. Zo verandert het bedrag dat je aan spaargeld mag hebben steeds, evenals het drempelbedrag en de andere voorwaarden waaraan je moet voldoen omtrent het aanvragen van een kindgebonden budget of zorgtoeslag. Het kan dus zijn dat je het ene jaar te veel verdient om in aanmerking te komen voor een kindgebonden budget, terwijl je het andere jaar met een iets hoger salaris vanwege de inflatie, ineens wél in aanmerking blijkt te komen voor een toeslag van enkele tientjes per maand. Dat loont echt!

Jezelf verdiepen in een financieel onderwerp verbreedt niet alleen je kennis, maar bespaart vaak ook geld!

Dankbaarheid

Ik sluit dit hoofdstuk met het belangrijkste. Wat hebben we veel ontvangen om dankbaar voor te zijn! Een God Die voor ons zorgt, iedere dag weer. Geweldig hoe we hebben ontdekt hoeveel je kunt kopen voor 50 euro, hoe rijk je bent met zo'n bedrag en hoe gezegend je je voelt met alles wat dagelijks zomaar gratis op je pad komt: de warme zon, een dartelende vlinder, een mooie bosbessenstruik, een verfrissende regenbui of een mooi insect die voor je ogen nectar uit een bloem haalt ...